

Motion till riksdagen

1989/90:Sk676

av Karin Starrin (c)

Prissättningen på råttallolja

Alltsedan energibeskattningen infördes har det varit en bärande tanke att bränsle och elektrisk kraft som använts för annat ändamål än energialstring inte skall belastas med skatt.

Beskattnings skall med andra ord inte ske om bränslet eller kraften kan jämföras med råvara.

Tvårr gäller inte denna konsekvens i alla sammanhang. Samtidigt som tallolja används som råvara för vidareförädling kan den också användas som alternativt bränsle till eldningsolja hos de företag som säljer råttallolja. Med hänsyn härtill sätts priset på råttallolja så att det täcker den skatt som säljaren måste betala vid inköp av eldningsolja.

Detta innebär att råttallolja beskattas – låt vara indirekt – trots att den används som råvara i en framställningsprocess. Detta medför givetvis en allvarlig konkurrensnackdel i jämförelse med utländska företag.

För att följa principen som gäller beträffande bränsle som används som råvara måste någon form av reduktion eller kompensation för "skatten" medges. Med tanke på att det formellt sett inte utgår någon skatt vid omsättningen av råttallolja kan det tyckas svårt att tekniskt sett lösa frågan. Olika alternativ torde dock stå till buds. En möjlighet vore ett medge avdrag för skatten på eldningsolja om köparen försäkras att oljan skall användas för att ersätta råttallolja som man i sin tur har försålt för att användas för inhemsk förädling. Ett sådant försäkringssystem finns för övrigt redan.

En annan möjlighet är att under samma förutsättning medge återbetalning av skatten i likhet med vad som gäller för utländska beskickningar.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om införande av sådana bestämmelser så att inte råvara blir beskattad som energi i enlighet med vad som anförts i motionen.

Stockholm den 25 januari 1990

Karin Starrin (c)